HOGYAN FIGYELEK A HÍVÁSRA?

Pedagógiai cél

A tanulók fogalmazzanak meg egy-két konkrét, kicsi lépést, amellyel nyitottak maradhatnak Isten hívására. Értsék meg, hogy a szerzetesi hivatás nem nyomás, hanem lehetséges válasz, amelyről idővel, imádságban, beszélgetésekben és tapasztalatokon keresztül dönthetnek.

Munkaforma

Egyéni csendes elmélkedés és írásbeli munka, majd közös ima.

Szükséges eszközök

Papír és toll (vagy füzet), tábla, opcionálisan gyertya vagy kereszt a csendhez.

Feladatleírás

A tanár egy percnyi csenddel indít, majd a diákok egyénileg befejezik a mondatokat, és kiválasztanak egy lépést a listából, amit a következő hetekben meg tudnak tenni. A közös imával zárjuk az órát.

Mondatbefejezések

Ma azt tanultam a szerzetesi életről, hogy...
Amit még szeretnék megtudni: ...
Ha Isten engem is hívna valamire, szeretném, ha...

Lehetséges kis lépések

Néhány percet csendben vagy imádságban töltök minden nap.
Beszélgetek valakivel, akit példaképnek tartok (hitoktatóval, pappal, szerzetessel, lelkivezetővel).
Megkérdezem a családot vagy a hitoktatót, hogyan ismerték fel ők a hivatásukat.
Részt veszek egy közösségi alkalmon, nyílt napon vagy lelkigyakorlaton, ahol szerzetesekkel találkozhatok.
Megfigyelem, mikor érzem azt, hogy valami igazán hozzám illik.

Ima

„Istenünk, köszönjük, hogy mindannyiunkat személyesen ismersz, és mindannyiunkat hívsz. Segíts nyitott szívvel figyelni a hangodra. Adj bátorságot ahhoz, hogy ne féljünk kérdezni, keresni és válaszolni. Köszönjük azokat a szerzeteseket, akik odaadják az életüket Neked és embertársaiknak. Mutasd meg mindannyiunknak, hová hívsz, és adj erőt, hogy örömmel kövessünk. Ámen.”

Kulcsgondolat / útravaló

A hivatás felismerése nem egyetlen nagy döntés az óra végén, hanem figyelmes úton járás: kérdezek, imádkozom, kipróbálok, és közben Isten egyre világosabban mutatja meg, hová hív.